

SL

SL

SL

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 21.12.2009
COM(2009)693 konč.

**POROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

o stanju izvajanja integrirane politike izdelkov

SEC(2009)1707

POROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ

o stanju izvajanja integrirane politike izdelkov

1. Uvod

Komisija je 18. junija 2003 sprejela sporočilo „Integrirana politika izdelkov – Na podlagi načela okoljskega življenjskega ciklusa“.¹ Sedanje poročilo povzema stanje izvajanja te politike. Podrobnejša analiza je na voljo v delovnem dokumentu služb Komisije, priloženem temu poročilu.

Koncept integrirane politike izdelkov je namenjen izvajanju skladnih ukrepov, pri katerih se uporabljajo najustreznejša orodja politike in sodelujejo zainteresirane strani ter so namenjeni okolju prijaznejšim izdelkom, ki združujejo manjše vplive na okolje z izboljšano storitvijo za potrošnike. Pri tem konceptu so potrebni stalno izboljševanje proizvodnje in zasnove izdelkov ter spodbujanje njihove uporabe s strani potrošnikov.

Koncept integrirane politike izdelkov temelji na naslednjih ugotovitvah:

- Proizvodnja in uporaba blaga in storitev (tj. izdelkov) povzročata večino splošnih negativnih vplivov na okolje. Razmere se slabšajo zaradi vedno večje potrošnje izdelkov v EU in po svetu.
- Pritiski in vplivi izdelkov na okolje so prisotni v različnih fazah njihovega življenjskega ciklusa (skozi proizvodno verigo, v fazi uporabe, odstranitev izrabljenih izdelkov). Sanacijski ukrepi morajo biti zasnovani tako, da preprečujejo, da se okoljska obremenitev zgolj prenese na druge faze življenjskega ciklusa ali druga geografska območja.
- Zaradi veliko različnih vrst izdelkov in vplivov ni enotnega orodja politike, ki bi obravnavalo vse izdelke in vplive. Za vsak primer posebej je treba usklajeno izbrati in uporabiti ustrezen instrument politike ali kombinacijo instrumentov, ki pogosto zajema več področij politike (na primer zakonodajo o zasnovi izdelkov, zgornjih mejah emisij, označevanju, davčnih ukrepih, zavezah industrije itd.). Za čim boljšo uporabo teh instrumentov je treba vključiti veliko različnih zainteresiranih strani, vključno z oblikovalci politike, podjetji in potrošniki.

Pred Sporočilom o integrirani politiki izdelkov iz leta 2003 so bile leta 1998 izvedene pripravljalne študije, leta 2001 pa je bila objavljena zelena knjiga o integrirani politiki izdelkov². V Sporočilu je natančno opredeljen cilj integrirane politike izdelkov in določenih pet „načel“ integrirane politike izdelkov: (1) upoštevanje življenjskega ciklusa; (2) sodelovanje s trgovino; (3) široka vključenost zainteresiranih strani; (4) stalno izboljševanje izdelkov; (5) usklajena uporaba instrumentov politike. Integrirana politika izdelkov naj bi se izvajala prek treh strateških ukrepov:

¹ COM(2003) 302.

² COM(2001) 68.

- **Prispevanje** k splošnim ukrepom politike, zlasti strategiji EU za trajnostni razvoj³, šestemu okoljskemu akcijskemu programu EU⁴ in desetletnemu okviru programov za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo⁵.
- **Dopolnjevanje** obstoječih politik, povezanih z izdelki, z zagotavljanjem okvira, v katerem se lahko okoljske težave obravnavajo ob upoštevanju življenjskega ciklusa izdelkov.
- **Krepitev** usklajevanja in skladnosti instrumentov politike izdelkov, povezanih z okoljem.

V skladu s tem integrirana politika izdelkov na splošno ne določa konkretnih ukrepov za posamezne izdelke⁶, ampak zagotavlja konceptualni okvir, smernice in orodja za veliko različnih politik in udeležencev. V Sporočilu so bila poudarjena morebitna področja ukrepanja in predlagane obveznosti za glavne skupine zainteresiranih strani.

Svet ministrov za okolje⁷ se je strinjal s to pobudo in podprl „namen [...] v zvezi s spodbujanjem ustreznih udeležencev k temu, da v svoje politike vključijo cilje za zmanjšanje vplivov vseh izdelkov na okolje z namenom stalnega izboljševanja izdelkov in storitev [...]“.

Od takrat so se koncept in orodja integrirane politike izdelkov uporabljali v praksi na vseh političnih ravneh z različnimi stopnjami sodelovanja industrije in drugih zainteresiranih strani.

2. STANJE IZVAJANJA

Načela integrirane politike izdelkov so zdaj vključena v številne pobude, medtem ko se izvedene raziskave in razvita orodja iz Sporočila uporabljajo na številnih področjih. Vendar izrecno sklicevanje na integrirano politiko izdelkov v teh pobudah ni pogosto. Zato je treba uporabo pristopa integrirane politike izdelkov oceniti glede na vsebino politik in ne na podlagi izrecnega sklicevanja. Poleg tega se je od oblikovanja integrirane politike izdelkov prizadevanje za večjo skladnost politik, povezanih z izdelki, znatno povečalo in je sestavni del načrta za „bolje oblikovane predpise“⁸. Načela integrirane politike izdelkov so bila z **akcijskim načrtom za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko iz leta 2008**⁹ uspešno vključena v splošni okvir **trajnostne potrošnje in proizvodnje/trajnostne industrijske politike**, kar omogoča učinkovit sprejem in nadaljevanje procesa, ki se je začel s Sporočilom o integrirani politiki izdelkov.

Od zdaj naprej se zdi ustrezno dodatno povezati oba procesa ter upoštevati integrirano politiko izdelkov kot pomemben del načrta za trajnostjo potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko.

³ Prenovljena strategija za trajnostni razvoj z dne 9. junija 2006 št. 10117/06.

⁴ COM(2001) 31.

⁵ Glej http://www.un.org/esa/dsd/dsd_aofw_scpp/scpp_tenyearframprog.shtml.

⁶ Vendar sta bila izvedena dva pilotna projekta, da se preskuša veljavnost pristopa in pridobijo izkušnje z izvajanjem pristopa. Izbrani so bili mobilni telefoni in vrtni stoli iz tropskega lesa ne glede na pomen vpliva izbranih izdelkov na okolje ali pričakovane stopnje izboljšanja. Glej <http://ec.europa.eu/environment/ipp/pilot.htm>.

⁷ Sklepi Sveta z dne 12. novembra 2003 o integrirani politiki izdelkov.

⁸ COM(2005) 97.

⁹ COM(2008) 397.

2.1. PRIMERI IZVAJANJA INTEGRIRANE POLITIKE IZDELKOV NA RAVNI SKUPNOSTI

Številne politične pobude, ki so bile razvite po objavi Sporočila o integrirani politiki izdelkov, izražajo pristop integrirane politike izdelkov k okolju prijaznejšim izdelkom ob upoštevanju celotnega življenjskega ciklusa.

Akcijski načrt za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko združuje instrumente integrirane politike izdelkov v skladen politični sveženj, ki je usmerjen k okolju prijaznejšim izdelkom in razumnejšim vzorcem potrošnje. Zato znatno prispeva k izvajanju instrumentov integrirane politike izdelkov na ravni Skupnosti, ki med drugim vključujejo: zakonodajo za **stalno izboljševanje zasnove izdelkov** skupaj z revidiranimi sistemi **označevanja** za podporo povpraševanju potrošnikov po okoljsko zelo učinkovitih izdelkih, okvir za **zelena javna naročila** blaga in storitev ter možnost finančnih spodbud za spodbujanje uporabe takšnih izdelkov. Poleg tega se v okviru „**forum trgovcev na drobno**“, določenega v akcijskem načrtu za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko, izvaja instrument integrirane politike izdelkov v zvezi z **okolju prijaznejšimi nakupi s strani podjetij** in zagotavlja sodelovanje med različnimi zainteresiranimi stranmi, da se potrošnikom zagotovijo boljše informacije o trajnosti.¹⁰

Z Direktivo o okoljsko primerni zasnovi izdelkov, ki rabijo energijo, so bila načela integrirane politike izdelkov neposredno prenesena v zakonodajo o zasnovi izdelkov. Njeno področje uporabe je bilo leta 2009 razširjeno na več skupin izdelkov (izdelkov, povezanih z energijo) v okviru akcijskega načrta za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko.¹¹

V novi **Okvirni direktivi o odpadkih**¹² so številni elementi integrirane politike izdelkov določeni kot pravno zavezujoči, zlasti zahteva, da se pri razvoju politike ravnanja z odpadki upošteva celoten življenjski cikel materialov. Na upoštevanju življenjskega ciklusa temelji tudi ena od določb **Direktive o baterijah**¹³, ki namesto recikliranja omogoča odstranitev, ampak le če ima to okoljske prednosti ob upoštevanju celotnega življenjskega ciklusa.

Tematski strategiji o trajnostni rabi naravnih virov¹⁴ ter preprečevanju in recikliranju odpadkov¹⁵ sta potrdili upoštevanje življenjskega ciklusa, poziv k stalnemu izboljševanju in načelo sodelovanja s trgov. Primer tega je poziv k močnim trgov za recikliranje, ki je naveden v strategiji o odpadkih.

Komisija je takoj po sprejetju Sporočila o integrirani politiki izdelkov začela razvijati **evropsko platformo za oceno življenjskega ciklusa**, evropsko referenčno podatkovno zbirko o življenjskem ciklusu z nadzorom kakovosti in priročnik za oceno življenjskega ciklusa. Nadaljuje se prizadevanje za pripravo posebnih smernic za uporabo upoštevanja

¹⁰ Ker so trgovci na drobno ključni posredniki med proizvajalci in potrošniki, morajo v sodelovanju s proizvajalci zagotoviti ustrezno označevanje in informacije o izdelkih ter tako prispevati k prehodu na bolj trajnostne izdelke. Predložene okoljske informacije morajo biti razumljive, nedvoumne in ne smejo zavajati ali zmeti potrošnikov.

¹¹ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo.

¹² Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih.

¹³ Direktiva 2008/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih.

¹⁴ COM(2005) 670.

¹⁵ COM(2005) 666.

življenjskega ciklusa na posameznih področjih politike in za celovito vključitev mednarodne razsežnosti. Poleg tega so bili v okviru dveh prostovoljnih **pilotnih projektov** raziskani praktični vidiki koncepta integrirane politike izdelkov in zlasti upoštevanja življenjskega ciklusa¹⁶, kar je prispevalo k sprejetju zavez industrije na tem področju.

Da bi Komisija prispevala k **osredotočanju politik**, je ocenila, kateri izdelki imajo največji vpliv na okolje in kakšne so možnosti za njihovo izboljšanje¹⁷. Posledično je poudarek na stanovanjih, prometu in živilih vključen med drugim tudi v nedavno vzpostavljeno (2009) **evropsko okroglo mizo v zvezi s trajnostno potrošnjo in proizvodnjo živil**, pri kateri sodeluje več zainteresiranih strani¹⁸, ter spletno stran BUILD-UP¹⁹.

Cilj pobude za **vodilni trg za recikliranje** je spodbujanje povpraševanja po izdelkih z recikliranimi materiali, ki zagotavljajo okoljske koristi v življenjskem ciklusu. Cilj **vodilnega trga bioproizvodov** je spodbujanje razvoja trajnostnih izdelkov iz obnovljivih surovin, npr. biokemikalij in bioplastike.²⁰

V okviru šestega in sedmega okvirnega raziskovalnega programa so financirani številni raziskovalni projekti, namenjeni spodbujanju izvajanja integrirane politike izdelkov, zlasti na področju izboljšanja metodologije ocenjevanja življenjskega ciklusa, okoljsko primerne zasnove, industrijske ekologije, preprečevanja odpadkov, recikliranja, biorafinerij in trajnostne potrošnje.

2.2. PRIMERI IZVAJANJA INTEGRIRANE POLITIKE IZDELKOV NA RAVNI DRŽAV ČLANIC

Koncept integrirane politike izdelkov je dobro uveljavljen v dejavnostih držav članic, ki pogosto potekajo v tesni povezavi z dejavnostmi na ravni Skupnosti.

Prenos in **izvajanje zakonodaje Skupnosti** z elementi integrirane politike izdelkov je bistven prispevek držav članic k integrirani politiki izdelkov. Nekateri primeri vključujejo zakonodajo o zasnovi in označevanju izdelkov ter **internalizacijo okoljskih stroškov** prek sistemov proizvajalčevih odgovornosti. Nacionalne pobude za internalizacijo okoljskih stroškov se izvajajo v obliki posebnih sistemov okoljskih davkov v različnih državah članicah.

Države članice so sprejele ukrepe za **povečanje povpraševanja po boljših izdelkih** zlasti na področju zelenih javnih naročil. Zaradi ukrepov sedmih najučinkovitejših držav članic se je povprečje EU glede vrednosti dvignilo na 45 % zelenih javnih naročil, s čimer so se na primer emisije CO₂ zmanjšale za 25 %, stroški življenjske dobe pa za 1 %. Nizozemska namerava do leta 2010 doseči 100-odstotna trajnostna naročila nacionalne vlade.

¹⁶ Glej <http://ec.europa.eu/environment/ipp/pilot.htm>.

¹⁷ Glej http://ipts.jrc.ec.europa.eu/activities/sustainable_development/susproc.cfm.

¹⁸ Evropska okrogla miza v zvezi s trajnostno potrošnjo in proizvodnjo živil je proces med več zainteresiranimi stranmi, ki je namenjen: i) določanju znanstveno zanesljivih in enotnih metodologij okoljske presoje za živila in pijače skozi celoten življenjski cikel izdelkov; ii) določanju komunikacijskih orodij, ki ustrezajo potrošnikom in drugim zainteresiranim stranem; iii) spodbujanju stalnega okoljskega izboljševanja živil in pijač v celotni dobavni verigi.

¹⁹ Na spletni strani Build-up si lahko gradbeni strokovnjaki, lokalni organi in stanovalci stavb izmenjujejo izkušnje o tem, kako zmanjšati porabo energije v stavbah; glej <http://www.buildup.eu/>. Evropska komisija je vzpostavila tudi skupne dejavnosti s predstavniki držav članic za izmenjavo najboljših praks glede izvajanja Direktive o energetske učinkovitosti stavb (Direktiva 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb, UL L 1/65, 4.1.2003).

²⁰ COM(2007) 860.

Veliko držav članic si prizadeva za **boljše obveščanje potrošnikov**. Poleg evropskega znaka za okolje ima približno polovica držav članic vzpostavljene nacionalne sisteme za podeljevanje znaka za okolje, s katerimi je bilo v najuspešnejših primerih doseženih 10 000 licenčnih izdelkov v eni sami državi. V zvezi z **usklajevanjem in povezovanjem politike** na nacionalni ravni je bil dosežen napredek na številnih področjih: redno izmenjavo stališč in izkušenj na **rednih sestankih glede integrirane politike izdelkov**, ki jim predseduje Komisija, dopolnjujejo na primer medministrske delovne skupine v nordijskih državah, nacionalni organi za usklajevanje integrirane politike izdelkov ter posebni oddelki za trajnostne izdelke in potrošnjo na primer v Franciji in Združenem kraljestvu ali posebni oddelek v bavarski deželni vladi (Nemčija).

Države članice so sprejele tudi **posebne ukrepe za izdelke**. Danska, Finska, Švedska in Združeno kraljestvo so organizirali **forume za izdelke**, ki vključujejo zainteresirane strani iz celotnega življenjskega ciklusa. Bavarska je podprla številne projekte v zvezi z okoljsko primerno zasnovo za posamezne izdelke. Poleg tega so si zlasti Italija, Danska, Nizozemska, Nemčija, Švedska in Francija prizadevale za **prostovoljne sporazume** z industrijo v zvezi s posebnimi cilji in ukrepi.

Te pobude pogosto spremlja dejavno delo v zvezi s **podatki in metodologijami o življenjskem ciklusu**. Vsaj ena tretjina držav članic zelo dejavno razvija orodja in spodbuja upoštevanje življenjskega ciklusa, pri čemer so nekatere ustanovile raziskovalne centre za oceno življenjskega ciklusa.

V zvezi z vključevanjem upoštevanja življenjskega ciklusa v dejavnosti organizacij so vse države članice sprejele ukrepe za spodbujanje **sistema za upravljanje okolja, tj. sistema Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)**.

2.3. PRIMERI IZVAJANJA INTEGRIRANE POLITIKE IZDELKOV NA RAVNI PODJETIJ IN DRUGIH ZAINTERESIRANIH STRANI

Industrijska združenja, posamezne gospodarske družbe in nevladne organizacije sodelujejo z organi in raziskovalci na ravni Skupnosti ter nacionalni in lokalni ravni. Večino **dejavnosti v zvezi s posameznimi izdelki**, vključno s pilotnima projektoma Komisije, je bilo mogoče izvesti le s proaktivnim sodelovanjem industrije in nevladnih organizacij. Poleg tega je industrija bila in je še vedno pomembna pri zagotavljanju **dostopnosti informacij o življenjskem ciklusu**, zlasti tako, da prispeva k evropski podatkovni zbirki o življenjskem ciklusu.

Ozaveščenost o upoštevanju življenjskega ciklusa se je znatno povečala. Industrijski sektorji vedno pogosteje uporabljajo upoštevanje življenjskega ciklusa pri svojih pristopih k politiki izdelkov ter obveščanju potrošnikov in organov. Eden od tipičnih primerov je pobuda v zvezi z okoljskimi profili v evropski industriji umetnih mas. Drug primer je dejavno sodelovanje industrijskih združenj pri razvoju izvedbenih ukrepov iz **Direktive o okoljsko primerni zasnovi** v okviru Posvetovalnega foruma. Poleg tega vedno več podjetij sodeluje pri pobudah v zvezi z **razvojem politike** na podlagi življenjskega ciklusa, na primer v forumu trgovcev na drobno, evropski okrogli mizi v zvezi s trajnostno potrošnjo in proizvodnjo živil ter pobudi BUILD-UP.

3. MOŽNOSTI ZA DODATNE UKREPE

V EU je bil na splošno dosežen znaten napredek v zvezi z okoljsko usmerjenimi politikami izdelkov. Ker je integrirana politika izdelkov proces in ne končno stanje, je še vedno veliko možnosti za dodatne dejavnosti. V nadaljevanju so navedene nekatere očitne možnosti.

Dodatno je treba **okrepiti vlogo integrirane politike izdelkov v nacionalnih politikah**. Nekatere države članice so sprejele zgledne ukrepe, vendar številne pri tem še vedno zaostajajo. Ker je integrirana politika izdelkov stalen proces, je mogoče opaziti različne stopnje napredka tudi zaradi splošnega razvoja dogodkov med obdobjem poročanja, kot je širitev EU. Vendar je veliko novih držav članic doseglo dober napredek, medtem ko bi lahko veliko držav članic EU-15 povečalo svoje prizadevanje.

Dodatno bi bilo treba spodbuditi in olajšati sodelovanje okoljskih **nevladnih organizacij, potrošniških organizacij ter malih in srednje velikih podjetij** pri procesih integrirane politike izdelkov in uporabi njenih instrumentov. Na splošno se zdi, da je potrebno več podpore in dialoga, da se poveča ozaveščenost o okoljskih koristih, ki jih lahko upoštevanje življenjskega ciklusa ima pri zmanjšanju skupnih negativnih vplivov izdelkov. Številni forumi za izdelke in pilotna projekta so pokazali, da se lahko to najbolje doseže s sodelovanjem na konkretnih primerih.

Kot je že navedeno v Sporočilu o integrirani politiki izdelkov, je mogoče koncept uporabiti tudi pri okoljskem izboljšanju **neindustrijskih izdelkov in pri storitvah**. Pobude v zvezi s tem so se začele v okviru akcijskega načrta za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko, kot sta že omenjena forum trgovcev na drobno ter evropska okrogla miza v zvezi s trajnostno potrošnjo in proizvodnjo živil.

„Instrumenti integrirane politike izdelkov“ v zvezi z obdavčevanjem in subvencijami še niso bili uporabljeni na ravni Skupnosti.

4. POLITIČNE POBUDE OD INTEGRIRANE POLITIKE IZDELKOV DO AKCIJSKEGA NAČRTA ZA TRAJNOSTNO POTROŠNJO IN PROIZVODNJO/TRAJNOSTNO INDUSTRIJSKO POLITIKO

Komisija je pripravila koncept integrirane politike izdelkov v času novih pomembnih pobud v okoljski politiki, kar je pomenilo prehod z ukrepanja v končnih fazah procesov na preventivno ukrepanje. Na ravni Skupnosti se je v okviru šestega okoljskega akcijskega programa spodbujala njegova uporaba pri politiki ravnanja z naravnimi viri in odpadki. Na mednarodni ravni so bili na vrhu v Johannesburgu oblikovalci politike opozorjeni na ukrepe v zvezi z vzorci trajnostne proizvodnje in potrošnje.

Ob priznavanju dejstva, da so številne okoljske težave posledica vedno večjega števila različnih izdelkov in materialov, s katerimi se trguje na svetovni ravni, je bila integrirana politika izdelkov obravnavana kot dopolnitev sektorskih okoljskih politik o ravnanju z odpadki, vodo, zrakom ali kemikalijami.

Dve leti za tem, ko je Svet podprl Sporočilo o integrirani politiki izdelkov, je Komisija predložila tematski strategiji o naravnih virih in odpadkih, ki sta vsaka na svojem področju temeljili na načelih integrirane politike izdelkov. Dve leti pozneje je Komisija izdala posvetovalni dokument o prihodnjem akcijskem načrtu za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko, v naslednjem letu pa ta načrt tudi sprejela.

V akcijskem načrtu za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko je predviden pregled nekaterih elementov načrta, vključno z načrtom samim, do leta 2012, s čimer poziv po konkretnih ukrepih za izvajanje instrumentov integrirane politike izdelkov ostaja ena od glavnih političnih prednostnih nalog.

5. SKLEPNE UGOTOVITVE

Cilj integrirane politike izdelkov je uporaba najustreznejših instrumentov politike za stalno izboljševanje izdelkov. Gre za stalen proces in ne za končno stanje. Zahteva visoko raven ozaveščenosti med oblikovalci politik in drugimi zainteresiranimi stranmi ter pripravljenost za vsakodnevno uresničevanje te ozaveščenosti s konkretnimi ukrepi.

Pristop integrirane politike izdelkov je znatno prispeval k razvoju številnih okoljskih politik na področju zasnove izdelkov, uporabe naravnih virov in ravnanja z odpadki. Države članice, industrija in druge zainteresirane strani so dejavno prispevale k izvajanju integrirane politike izdelkov z neposrednim sodelovanjem na ravni Skupnosti, prenosom zakonodaje Skupnosti, ekonomsko usmerjenimi ukrepi in drugimi lastnimi pobudami.

Izvajanje integrirane politike izdelkov z vključevanjem v politike je težko dokumentirati, ker se nove politike nanjo redko izrecno sklicujejo. Vendar so ključne industrije in oblikovalci politik na splošno dosegli znaten napredek pri uporabi upoštevanja življenjskega ciklusa, izboljšala pa sta se tudi dostopnost podatkov o življenjskem ciklusu in soglasje o metodologiji. Znatni napredek je bil dosežen tudi v zvezi z določitvijo izdelkov z največjimi možnostmi za izboljšanje in morebitnih ukrepov za izboljšanje.

Obveščanje potrošnikov, zakonodaja o okoljsko primerni zasnovi, čista proizvodnja in „zelena“ javna naročila/nakupi so zdaj glavni vidiki akcijskega načrta za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko. Z akcijskim načrtom za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko se nadaljuje proces, ki se je začel s Sporočilom o integrirani politiki izdelkov, z namenom odkrivanja dodatnih tržnih možnosti za bolj trajnostne izdelke in spodbujanja razumnejše potrošnje. Pregled akcijskega načrta, ki je predviden za leto 2012, bo odlična priložnost za dodatno oceno razvoja integrirane politike izdelkov.